

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

* ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ *

ΕΤΟΣ ΙΔ. * * *
ΤΕΥΧΟΣ 157 - 158

ΜΑΡΤΙΟΣ 1914
ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ *ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22α.*

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 2

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ = Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
 ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἔτησίᾳ δραχμαὶ 12.
 ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22α.

Ἔτος ΙΔ'· Μάρτ.-Ἀπρίλ. 1914. Τεύχος 137-138

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σκέψεις περὶ Τέχνης τοῦ Ἰω. Δυπρέ, ὑπὸ Σπ. Δε-Βιάζη.
 Διατί; Σκεψεις Α. Μπέρο.
 Rember Reeves ὑπὸ Δ. Π. Π. καὶ Χαρ. Βαμβακῆ.
 Τρεῖς Ἀθάνατοι, ὑπὸ Α. Μαυροῦδῆ.
 Ὀμηρικαὶ ἀπεικονίσεις.
 Τί σκέπτομαι, ὑπὸ Δίκ.
 Φρειδερίκος Μιστράλ, ὑπὸ Ρ. Παρίση.
 Ἐπιστολαὶ τοῦ Οὐάϊλδ.
 Ἑλληνικαὶ καλλιτέχναι, ὑπὸ Α. Α.
 Ποικίλη Σελίς: Ἡ καλλονὴ ἀπὸ τοὺς αἰῶνας.
 —Ὁ ἀρχαιότερος μουσικὸς.—Ἡ οἰκογένεια Βερλαίν.—Ποιητὴς πυγμαχῆς.—Συνδιάλεκτοι περὶ τέχνης.—Ἰταλικά ἔργα ἐν Γαλλίᾳ.—Τὸ φίλημα ἐπὶ σκηνῆς.—Εὐριπίδης καὶ σωφραζετισμός.—Θεατρικὰ κέρδη.)
 Μειδιάματα.
 Σημειώσεις ἐνὸς μηνός, ὑπὸ Δάφνιδος.
 Γράμματα καὶ Τέχνη.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Μετὰ τὴν δύσιν.
 Rember Reeves.
 Ἐλισάβετ, πορνηγίσα τῆς Ρουμανίας.
 Ὀμήρου ἀποθέωσις.
 Ἀπαγωγή τῆς Βρισηίδος.
 Ἐξίλασμος τοῦ Χρύσου.
 Σοφία Ἀντωνοπούλου.
 Τὸ φίλημα τοῦ Ἰούδα.
 Γεώργιος Α'. Προτυπὴ Ν. Γεωργατῆ.
 Ἰω. Ἐδταξίας.
 Φωνητικὸν κουαρτέτο.
 Λουδοβίκος Γκοντόφσκη.
 Φρειδερίκος Μιστράλ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΩΣ ΕΚ ΤΗΣ καθυστέρησεως τῆς προελθούσης ἐνεκα τῆς ἀπεργίας τῶν τυπογράφων ἀναγκασόμεθα νὰ ἐκδώσωμεν τὸ παρὸν τεύχος διπλοῦν, ἦτοι διὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον, ἵνα οὕτω ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν τακτικὴν ἐκδόσιν τοῦ φύλλου ἐφεξῆς, κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός.

ΑΠΟ τοῦ παρόντος τεύχους ἀρχεῖται τὸ Δέκατον Τέταρτον ἔτος τῆς «Πινακοθήκης». Θὰ παρακλέσωμεν θερμῶς τοὺς ἀπανταχοῦ κ.κ. συνδρομητὰς μας ὅπως βοηθήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὴν εἰσπράξιν τῶν συνδρομῶν, ἀποστέλλοντες μετὰ τὴν λήψιν τοῦ παρόντος τεύχους τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Διεύθυνσιν, καθότι ἐνεκα πολλῶν ἀπωλειῶν χρημάτων διὰ τῶν «περιοδευόντων» ἀνταποκριτῶν κατηγγήσαμεν πρὸ πολλοῦ τὸν ἐπικίνδυνον αὐτὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως, ἀφιέμενοι εἰς τὴν καλοσύνην τῶν συνδρομητῶν μας, δι' οὓς καὶ εὐχεροτάτη εἶναι καὶ ἀσφαλεστάτη ἡ ἀποστολὴ συνδρομῆς διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, πάσης δαπάνης ἀφαιρουμένης, εἰς δόρας μας, ἐκ τῆς συνδρομῆς. Πεποιθασμεν ὅτι οἱ φίλοι συνδρομηταί, οἱ μετὰ τόσης εὐμενείας παρακολουθοῦντες τὸ εὐσυνείδητον ἔργον ἡμῶν θὰ εἰσακούσωσι τὴν παράκλησίν μας, ἐγκαίρως καὶ ἀνευ τινὸς ἄλλης εἰδοποιήσεως ἀποστέλλοντες πρὸς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν των. Μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἶναι δυνατόν νὰ παράσχουν πραγματικὴν συνδρομὴν εἰς τὸ Περιοδικόν μας, τὸ ὁποῖον ἐνεκα τῆς πολεμικῆς καταστάσεως ὑπέστη—ὅπως ἄλλως τε εὐχαρίστως ἀπέναντι τῶν εὐτυχῶν ἀποτελεσμάτων—ικανὰς ζημίας. Ἡ «Πινακοθήκη» ἀνελλιπῶς ἐπὶ 13 ἔτη ἐκδιδόμενη καὶ ἐλύσασα οὕτω τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συνδρομητῶν τῆς, δικαιοῦται νὰ φρονῆσιν ὅτι εὐλόγος εἶναι ἡ ἀξίωσίς τῆς αὐτῆ, ἀλλὰ συγχρόνως μετὰ λύπης θὰ διακόψῃ τὴν ἀποστολὴν πρὸς ὅσους ἐξ οἰοῦντο ἄποστολῆν πρὸς τὴν ἀπαρτίαν νὰ ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὴν παράκλησίν τῆς περὶ ἐγκαίρου καὶ ἀπ' εὐθείας ἀποστολῆς τῆς συνδρομῆς των. Πρὸς ἐκείνους, οἵτινες θὰ σπεύσωσι νὰ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των—καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εἶναι οἱ πλεῖστοι—ἐκφράζομεν ἐκ τῶν προτέρων θερμὰς εὐχαριστίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Ματαιωθείσης, ἐλλείψει ἀπαρτίας, τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι εἰς νέαν συνεδρίασιν, συγκροτηθεσομένην τῇ 10)23 Ἀπριλίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὸ ἐνταῦθα Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς.

Συμφώνως τῷ Καταστατικῷ, κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην συνεδρίασιν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις λογισθήσεται ἐν ἀπαρτίᾳ, οἷοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσωπευθησομένων μετόχων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1914

(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.)

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ”

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν των, ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης», ἀφαιροῦντες τὰ έξοδα τῆς ἀποστολῆς.

Εἰς τοὺς καθυστεροῦντας διακόπτεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

ΕΡΓΑ
Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,”

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ. Σελ. 208.—Δρ. 3.
 ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ. Διηγήματα εἰκονογραφημένα. Σελ. 64.—Δρ. 2.
 ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ. Πεζὰ ποιήματα μετὰ χρωματιστῶν εἰκόνων. Σελ. 174.—Δρ. 3.
 ΣΑΤΥΡΑΙ. Διηγήματα. Σελ. 64.—Δρ. 2.
 ΦΩΤΟΣΚΙΑΣΕΙΣ. Πεζὰ ποιήματα μετ' εἰκόνων. Σελ. 64.—Δρ. 1.
 ΣΕΛΙΔΕΣ. Διηγήματα. Σελ. 128.—Δρ. 2.
 ΦΥΛΛΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ. Ἐντοπισμοὶ καὶ σχέσεις. Σελ. 84.—Δρ. 1.
 ΑΝΑΓΛΥΦΑ. Διηγήματα. Σελ. 64.—Δρ. 1.

Πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖά μας διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Πινακοθήκης» εἰς τὸ ἡμῶν τῆς τιμῆς.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

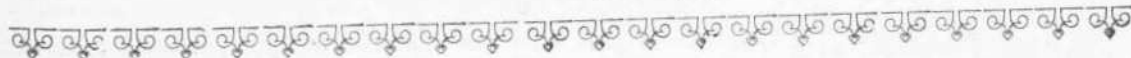
“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,”

ΤΟ “ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ,, Πίναξ Ν. Γύζη Φωτοτυπία εἰς μέγα σήμα Δρ. 1. Ἐπὶ χονδροῦ χάριτον δραχ. 3.
 “ΔΥΟ ΠΟΝΟΙ,, δράμα Φο. Κοππέ, κατὰ μετάφρασιν Ἄγιδος Θέρον. Ἐπὶ Ὀλλανδικοῦ χάριτον Δρ. 1.
 ΤΟ “ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ,, δράμα Ν. Λάσκου καὶ Π. Δημητριοπούλου Δρ. 1.
 ΤΟ “ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ,, Πίναξ Φοίβου Ἀρστέως. Φωτοτυπία εἰς μέγα σήμα Δρ. 1.
 Η “ΜΙΚΡΑ ΕΠΑΙΤΙΣ,, Πίναξ L. Perrault. Φωτοτυπία εἰς μέγα σήμα Δρ. 1.
 Η “ΑΙΩΡΑ,, Πίναξ Vigor. Φωτοτυπία εἰς μέγα σήμα Δρ. 1.
 Ο “ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ,, Πίναξ Rochegrosse. Φωτοτυπία Δρ. 1.
 Ο “ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ,, Τρίχρωμος φωτοτυπία εἰς μέγα σήμα. Πίναξ Bénézet Δρ. 1.
 ΤΟ “ΟΝΕΙΡΟΝ,, G. Bargellini Φωτοτυπία Δρ. 1.
 Ο “ΣΕΥΕΙΣ ΕΚΛΕΓΩΝ ΠΡΟΤΥΠΟΝ,, Πίναξ Vincent. Φωτοτυπία Δρ. 1.
 Ο “ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ Δ' ΟΡΓΑΖ,, Πίναξ Α. Θεοδοκοπούλου. Φωτοτυπία Δρ. 1.
 “ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ,, Καλλιτεχνικὴ καὶ ιστορικὴ μελέτη ὑπὸ Ι. Καλαβία, Δρ. 1.
 “ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ,, Πίναξ J. Knorr. Δρ. 1.
 Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς “Πινακοθήκης,, εἰς τὸ ἡμῶν τῆς τιμῆς

ΤΟΜΟΙ “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,”

Ἀπο τοῦ Α' μέχρι τοῦ ΙΔ' ἔτους εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον μας τιμώμενοι οἱ χρυσόδετοι ἕκαστος Δρ. 15, οἱ ἀπλόδετοι Δρ. 12.
 Διὰ τοὺς ἀγοράζοντας πλήρη σειρὰν γίνεται ἔκπτωσης 25 τοῖς ο/ο.

Καλύμματα χρυσόδετα
 τῆς “Πινακοθήκης,,
 ὅλων τῶν ἐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον μας ἀντὶ Δρ. δύο ἕκαστον.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ"

Κομῆς τόμος ἐκ 256 σελίδων

Μελέται φιλολογικαί, καλλιτεχνικαί, ιστορικαί, ἐπιστημονικαί, διηγήματα, ποιήσεις, εἰκόνες ἔργων ζωγραφικῆς.

Τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς μας δρ. 1. Διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους δρ. 3. Εἰς τοὺς νέους ἐγγραφομένους συνδρομητὰς ἀωοστέλλεται δωρεάν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Τροποποιηθεῖσας τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέγεται παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστάματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστάμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1) 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2) 1)2 τοῖς κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μῆνας τοῦλάχιστον.

3 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέρα τῶν πέντε ἐτῶν, ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσὸν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ, ἐπὶ τόκῳ

1) 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσ. 6 μηνῶν τοῦλάχιστ.

2 » » » » » » 1 ἔτους

2) 1)2 » » » » » » 2 ἐτῶν

3 » » » » » » 4 ἐτῶν

4 » » » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνόνομοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστάματι καὶ τῆ αὐτῆς τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστάμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς 8 ἐγένετο ἢ κατάθεσις.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑδρολόγητας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. Ὑδρολόγηται ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου καὶ καταβάλωσι τὸ ἀντίμισθον τοῦ ὕδατος τρέχοντος ἔτους, καθὼς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ὑδραυλικὴ ὑπηρεσία τοῦ Δήμου θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ὕδατος.

(Ἐκ τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων).

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ — Ὀδὸς Ἑρμοῦ

Πλούτος γραφικῆς ὕλης. — Ἐντυπα καὶ ἐπισκεπτήρια καλλιτεχνικά. — Ἐργοστάσιον φαιέλων τέλειον. — Χάρτης τυπογραφικὸς λευκὸς καὶ ἔξωφύλλων παντὸς εἶδους καὶ πάσης ποιότητος.

Χάρτης ἑφημερίδων. — Ἐπιστολικά δελτία.

Ἐὐθηνία, ἀκρίβεια, ταχύτης.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΠ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 10

Τὸ καλλιτεχνικώτερον φωτογραφεῖον τῶν Ἀθηνῶν. — Μηχανήματα τέλεια. — Ταχύτης. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

Μεγεθύνσεις καλλιτεχνικαί.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΟΥ

Ὀδὸς Πραξιτέλους ἀριθ. 42

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Καλλιτεχνικὴ ἐργασία

Τιμαὶ συγκαταβατικά

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΗΣ

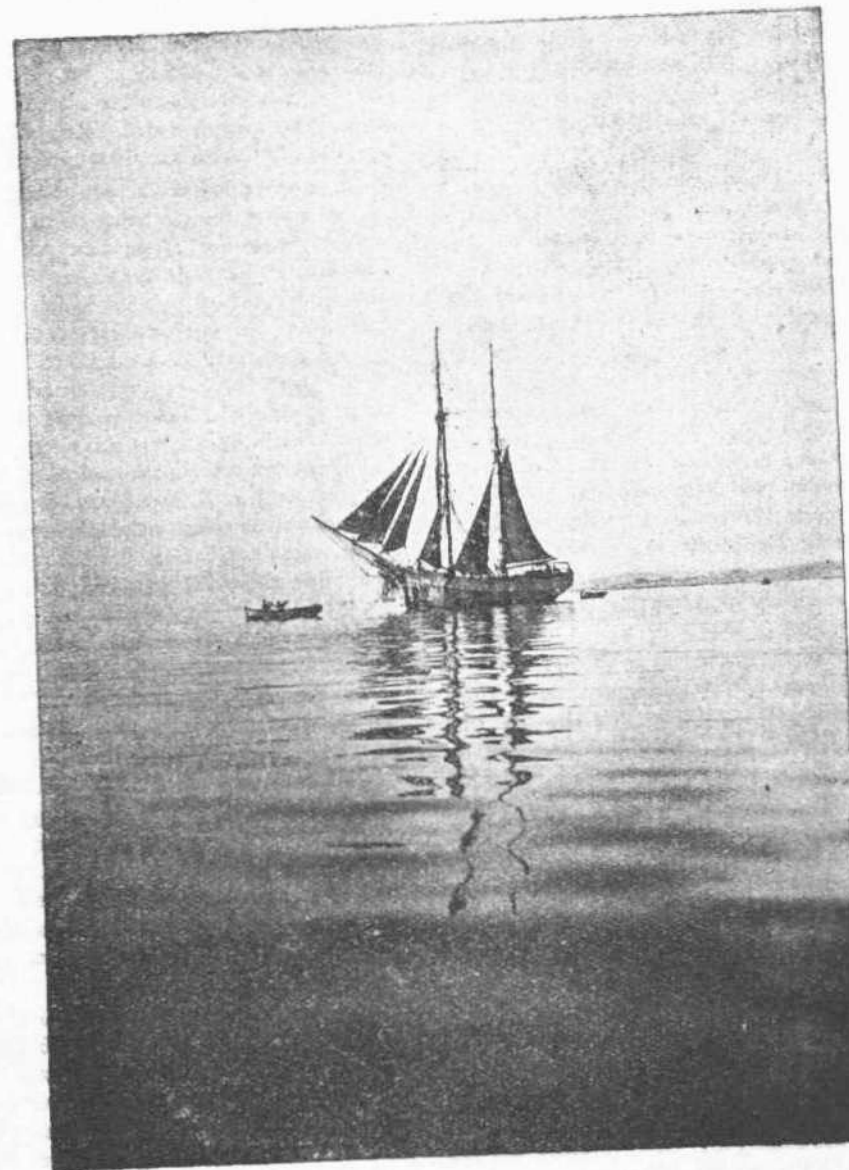
Γλύπτης

Διπλωματοῦχος τῆς Καλλιτεχν. σχολῆς Ἀθηνῶν.

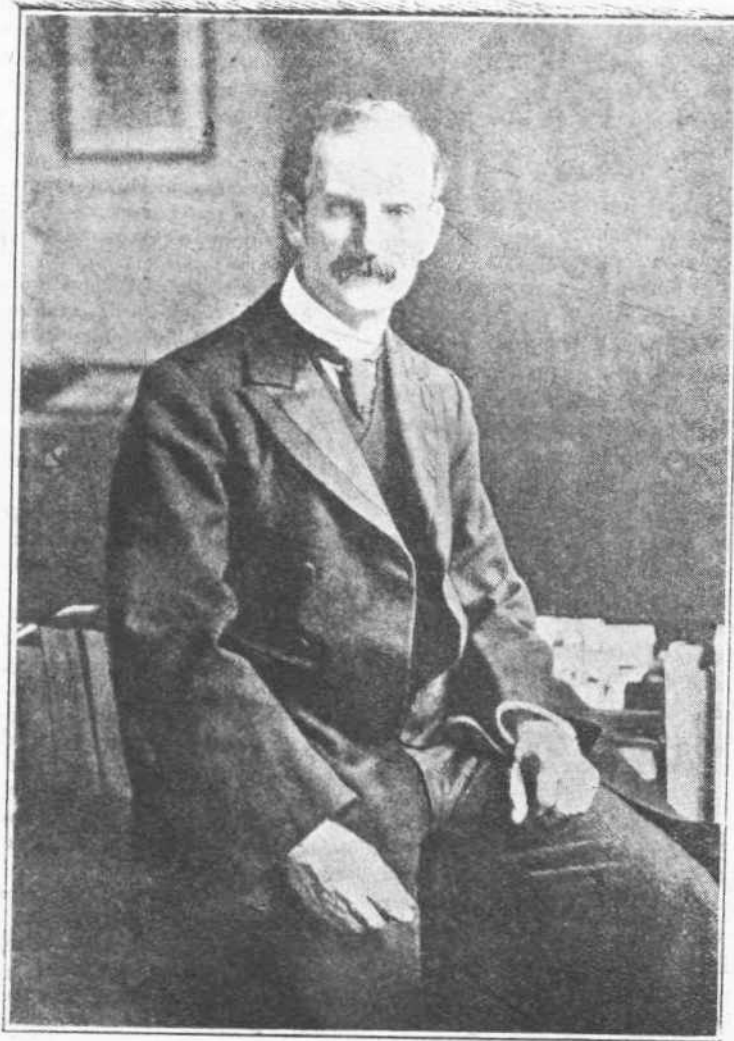
Ἐργαστήριον ἐν τῇ ὁδῷ Ἀναπαύσεως

Τμήμα μνημείων

Ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν καλλιτεχνικῶν μνημείων, ἀνδριάντων, προτομῶν, διακοσμῆσεων.

Μετὰ τὴν δύσιν

W. PEMBER REEVES

ΟΦΙΕΛΛΗΝ, — του οποίου την εικόνα δημοσιεύει σήμερα η «Παναθηναϊκή» — γεννήθη πρό ήμισσεως και επέκεινα αιώνας, εις Lyttleton της Νέας Ζηλανδίας εκ γονέων Αγγλων και μετά το τέλος των

νομικών σπουδών του μη αισθανόμενος μεγάλην κλίσην προς τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, διὰ τὸ ὁποῖον τὸν προώριζεν ὁ πατήρ του, ἰδιοκτῆτης τοῦ ἐκεῖ ἐκδομένου ἐγκρίτου φύλλου «The Lyttleton Times» προσελήφθη εἰς τὴν σύνταξίν του καὶ μετὰ τινα καιρὸν ἐπολιτεύθη ἐπιτυχῶς. Βουλευτὴς, ὁπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἐργασίας (Labour) ἀρχῶν φιλελευθέρων, εἰσήγαγεν εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς Ἀποικίας πλῆθος μεταρρυθμίσεων καὶ πρακτικωτάτων νομοσχεδίων, εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα—τὸ τῆς διαιτησίας τῶν μεταξύ ἐργατῶν καὶ καταστηματάρχων διαφορῶν, ὑπὸ εἰδικῶν δικαστη-

ρίων αποτελουμένων ἀπὸ δικαστὰς ἀρχαίους, εὐδοκίμους καὶ ἀνεξαρτήτους καὶ καθῆκοις ἐπιτροπῆς—ὀφείλεται ὁ σχετικῶς ἐλάχιστος ἀριθμὸς ἀπεργῶν εἰς ἀποικίαν, ὅπου τὰ βιομηχανικὰ συμφέροντα εἶνε μεγάλα καὶ ἡ τάξις τῶν ἐργατῶν ἰσχυρὰ καὶ ἀνεπτυγμένη.

Μετὰ τὴν δοῦσιν ταύτην, ἐπιθυμῶν νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, παρεκλήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του νὰ δεχθῆ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Νέας Ζηλανδίας παρὰ τῆ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καὶ διορίσθη High Commissioner παρ' αὐτῆ. Τὸ ἄξιωμα αὐτὸ σανεπάγεται τὸν τίτλον τοῦ Honorable καὶ σχεδὸν ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ τοῦ πρεσβευτοῦ ξένης Δυνάμεως. Μετὰ τινα ὅμως καιρὸν, ἕνεκα κυβερνητικῆς μεταβολῆς εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, παρητήθη καὶ ἔμεινεν ἰδιοτεῦσιν εἰς Λονδίνον, ὅτε, κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῆς Οἰκονομολογίας καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν διορίσθη εἰς αὐτήν, πρῶτος αὐτὸς ληφθεὶς ἐκ κλάδου, μὴ ἀνήκοντος εἰς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον. Ἡ καινοτομία αὕτη τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς δὲν εὐρήκε καμμίαν ἀντίδρασιν καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ Πρωτάνεις τῶν ἄλλων Κολλεγίων καὶ Σχολῶν ἐφάνησαν παραδεχόμενοι τὴν παρ' αὐτῷ ἐπικρατή-

σασαν γνώμην, ὅτι δηλ. προτιμώτερον εἶναι νὰ προΐσταται Σχολῆς προωρισμένης νὰ μορφώῃ ἀνδρας πρακτικούς, ἀνθρωπος ἀποκτήσας πείραν ἀπὸ τὴν διοίκησιν μεγάλης ἀποικίας, παρὰ ἐπιστήμων ἀντλῶν τὴν σοφίαν του μόνον ἀπὸ τὴν μελέτην καὶ τὰ βιβλία. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑπονοηθῆ ὅτι ἡ μόρφωσις τοῦ Reeves εἶναι μόνον πρακτικῆ. Ὅσοι εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν ἀκούσουν, εἰς ἰδιαιτέρας συνομιλίαις, ν' ἀναπτύσῃ ἱστορικὰ ζητήματα, νὰ ἐκφέρῃ γνώμας περὶ τῶν Ἀγγλων συγγραφέων

καὶ τοῦ ἔθνους του, ὅσοι ἀνέγνωσαν ὄχι μόνον τὰ ἐμβριθῆ ἀρθρα του ἀλλὰ καὶ τὰ καλλιεπῆ ποιήματά του, ὡς π.χ. τὸ περὶ τοῦ Βυζαντινοῦ «Υγροῦ Πυρός» θὰ ἐννοήσουν διατὶ ἐκροίθη ἄξιος τῆς θέσεώς του καὶ ἀπὸ τοὺς δρωῦντας εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κοινωνίαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κυρίως ἀποτελεῖται τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς καὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας τοὺς προΐσταμένους τῶν ἄλλων κολλεγίων.

Παρ' ὅλας τὰς ἀσχολίας του—διότι εἶναι καὶ

K. KOLMAN

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ

Κόρη τοῦ Διαδόχου τῆς Ρουμανίας, ἧς ἀνηγγέλθησαν οἱ ἀρραβῶνες μετὰ τῆς Α. Β. Τψ. τοῦ Διαδόχου Γεωργίου

ΟΜΗΡΙΚΑΙ ΑΛΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ

Ι θεΐαι γραφίδαι τοῦ ὑπά-
του τῶν ποιητῶν ἐρέπνεον
τεχνίτας ἀρχαίους, οὔτινες τὰ
σημαντικώτερα ἐπεισόδια ἀπ-
εικόνισαν εἰς ἀνάγλυφα, ἀγγεῖα
καὶ τοιχογραφίας ἐπὶ τῇ βάσει
τῆς Ὀμηρικῆς περιγραφῆς.
Τρεῖς τοιαύτας ἀπεικονίσεις δη-
μοσιεύομεν, ἐποδειχθείσας ἡμῶν
ὑπὸ τοῦ δοκιμοκράτου ἐρμηνευτοῦ τῶν Ὀμηρι-
κῶν ἐπῶν καθηγητοῦ κ. Γιοταλίτου. Ἡ πρώ-
τη εἰκὼν παριστᾷ τὴν Ἀποθέωσιν τοῦ Ὀμη-
ρου, ἔχει δὲ ληφθῆ ἔκ τοῦ ἐν τῷ Βρετανικῷ
μουσεῖῳ ἀναγλύφου, ὅπου ἐποίησεν Ἀρχέλαος ὁ
Ποιητεύς.

Ἐν τῇ κάτω ζώνῃ τοῦ ἀναγλύφου κάθεται
ἐπὶ θρόνου ὁ Ὀμηρος κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ μὲν
κλινδρον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ σκῆπτρον. Ἐκατέ-
ρωθεν τὸν περιστοιχίζουσιν δύο γυναῖκες, ἡ Ἰλιάς
δεξιᾷ κρατοῦσα ξίφος καὶ ἡ Ὀδύσεια ἀριστερᾷ
ἄφλαστον. Ὁπίσθεν, ἡ Οἰκονομὴν στέφουσα τὸν
ποιητὴν καὶ ὁ περωτὸς Χορὸς κρατῶν δύο κυ-
λινδρους, ἴτοι τὰ δύο ἔργα τοῦ ποιητοῦ.

ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ

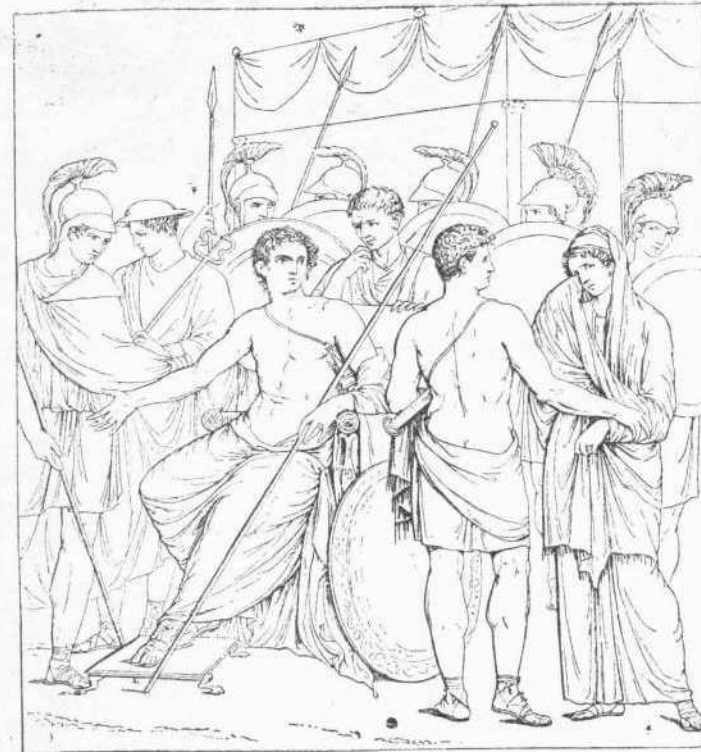
Ἐμπροσθεν τοῦ Ὀμήρου αἱ θεότητες Ἱστο-
ρία, Ποίησις, Τραγωδία καὶ ἄλλαι, ὧν τὰ δύο-
ματα ἀναγράφονται. Κάτωθεν ἄγουσι ταῦτον πρὸς
θυσίαν. Ἄνω, δεξιᾷ μὲν ἵσταται ὁ ἀφιερωτὴς
τοῦ ἀναγλύφου κρατῶν τρίποδα, τὸ ἔπαθλον
τῆς νίκης του, μετ' αὐτὸν δὲ Ἀπόλλων μετὰ τι-
νος ἱερείας καὶ μετ' αὐτὸν αἱ ἐννέα Μοῦσαι εἰς
διαφόρους στάσεις, ἔπεσθεν δὲ πάντων, ἐν τῇ
κορυφῇ, ὁ Ζεὺς.

Ἡ δευτέρα εἰκὼν παριστᾷ τὴν Ἀπαγωγὴν
τῆς Βοισσηίδος (Στιχ. Ἰλ. 320 καὶ ἐφεξῆς),
προερχομένη ἐκ τοιχογραφίας τῆς Πομπηίας, ἀ-
νακειμένης εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Νεαπόλεως.
Παριστάνει τὸν Ἀχιλλεῖα καθήμενον ἐπὶ θρόνον
καὶ διατάσσοντα τὸν Πάτροκλον, ὅστις ἀριστερῶ
αὐτοῦ ἱστάμενος ὁδηρεῖ κλαίονσαν τὴν Βοισσηίδα
πρὸς τοὺς δεξιᾷ τοῦ Ἀχιλλεῦς ἱσταμένους δύο κή-
ρυκας, ὧν ὁ ἕτερος ἀγνωστον διατὶ ἀντὶ πετά-
σου φέρει περικεφαλαίαν. Ὁπίσθεν τοῦ Ἀχιλ-
λέως ἵσταται γέρον, πιθανὸν ὁ Φοῖνιξ καὶ εἰς τὸ
βάθος διαφαίνονται πέντε νεαροὶ Μυρμιδόνες
ἐνοπλοί.

Ἡ τρίτη εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἐξίλασμον τοῦ
Χρύσου, προέρχεται δ' ἐξ Ἀττικοῦ ἀγγείου τοῦ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

420 π. Χ. εὑρεθέντος ἐν Ἰταλίᾳ
καὶ ὑπάρχοντος νῦν εἰς τὸ Μουσεῖον
τοῦ Ρούβου, πόλεως τοῦ Βαρίου.
Ὁ τεχνίτης ἐπὶ τὸ ἐλευθεριώτερον
ἐξ εἰκονίζει τὰ ἀπὸ τοῦ στίχου 430
τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐξῆς ἐκτυλισσόμενα.
Κάτωθεν ἵσταται ἱερεὺς μετὰ τιος
νεάνιδος πρὸ τοῦ καίοντος βομοῦ,
ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἵσταται ἐν φιλα-
ρέσκῳ στάσει ἡ Χρυσῆς, ἀκολου-
θουμένη ὑπὸ δύο ἀμφιπόλων, ὁπι-
σθεν δὲ σύρεται εἰς τὸν βομὸν βοῦς
πρὸς θυσίαν. Ἄνω, ἀριστερᾷ τῆς
εἰκόνας, ὁ Χρῆσις εὔχεται πρὸς τὸν
Ἀπόλλωνα (στιχ. 451—456) ὅστις
εἰκονίζεται εἰς τὸ κέντρον, κρατῶν
διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς δάφνην, διὰ δὲ
τῆς ἀριστερᾶς θωπεύοντα δορκάδα.
Πέριξ καὶ ἄνω τῆς σκηνῆς ταύτης
εἰκονίζονται ἡ Ἥρα, ἡ Ἀφροδίτη,
ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ Ἔρμης καὶ ἡ Ἀριεμῆς
ὡς θεαταί.

ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΒΟΙΣΣΗΙΔΟΣ

ΤΙ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ

Ἡ ζηλοτυπία διὰ τὸν εἰ-
λικρινῆ ἀγαπῶντα εἶνε ἀ-
νάγκη τῆς ψυχῆς. Διὶ τὸν
μὴ ἀγαπῶντα, κομικὸν ἐλ-
λάττωμα.

Ὁ Ἔρως εἶναι τὸ ἀερο-
πλάνον τῆς Ψυχῆς.

Ὁ Θεὸς δημιουργῶν τὴν
θάλασσαν τοιπλασίαν τῆς ξη-
ρᾶς, ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ
ὅτι θὰ βασιλεύῃ εἰς τὸν κό-
σμον ἡ ἀστυσία.

Συνήθως οἱ πρόλογοι τῶν
βιβλίων ὁμοιάζουσιν τὰ ση-
χοροχάρτια τοῦ Πάπα. Ἀνα-
γράφουσιν ἐπαίνους, διότι δὲν
ὑπάρχει ἐλπίς νὰ τοῖς εἰποῦν
ἄλλοι.

Ἡ ἀδυναμί' α τῆς γυναικὸς
ἔρχεται εἰς τὸν... ἄνδρα.

Ἐλπὶς: Μέλλουσα ἀνά-
μνησις. Ἀνάμνησις:
Μέλλουσα ἐλπίς.

ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

Παράξενα πράγματα! Ἐγὼ
ὅταν γεννᾶται ὁ ἄνθρωπος
πρέπει νὰ ἔχη λευκὰς τρί-
χας — χρῶμα ἀδωότητος —
καὶ ὅταν θνήσκει γέρον μαύ-
ρας — χρῶμα πένθους — συμ-
βαίνει τὸ ἀντίθετον. Γεννώ-
μεθα ἀδῶροι μὲ τὸ ἔρως εἰς
τὰς τρίχας καὶ μαραινόμεθα
θνήσκοντες ἀμαρτωλοὶ μὲ τὸ
χρῶμα τῆς... ἀδωότητος

Ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἶνε
ἡ φαντασία, ἀδύνατον νὰ
προσεγγίσῃ, πολὺν δὲ περισ-
σότερον νὰ δημιουργήσῃ τὴν
πραγματικότητα. Ἡ παρα-
τήρησις εἰς τὴν τέχνην καὶ
τὴν φιλολογοίαν εἶνε μεγαλεί-
τερος παράγον ἢ ἡ φαντα-
σία.

ΔΙΚ.

Σοφία Ἀντωνοπούλου

ΕΛΛΗΝΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ

ΤΗΝ δόξαν τῆς Μείζονος Ἑλλάδος κέκληται, ἄς εἰκόσ, νὰ συμπληροῦν καὶ τῆς Ἑλληνίδος Μουσικῆς ἡ σεμνὴ ἐμφάνισις, ἀναπαριστώσα ἐν τῇ φαντασίᾳ τῶν λογίων καὶ φιλομούσων πανταχοῦ γῆς τὴν ἀπαστρά-

πτουσαν τῶν πολεμικῶν τροπαίων αἴγλην καὶ ἀναδεικνύουσα τοὺς μυθικοὺς ἥρωϊσμούς τῶν δύο τελευταίων πολέμων οὐχὶ ὡς ὀρμήν καὶ ἀφελίαν τραχείας καὶ ἀγρίας ψυχῆς, ἀλλ' ὡς ἐπίγνωσιν καθήκοντος καὶ αὐταπαρνησίαν ἀπὸ μυχιαιότητος ἐθνεγενείας καὶ αἰσθηματικότητος Λαοῦ ὀργώντος πρὸς πολιτισμὸν.

Διὰ τοῦτο ὀφείλομεν ὑπὸ τὴν ἀνατείλασαν ἐθνικὴν ἠῶ νὰ χαιρετῶμεν εὐφροσύνως τὴν Ἑλληνίδα Μοῦσαν, ὅπουδῆποτε ἐμφανιζομένην.

Ἀπὸ τοιούτων ἀκέφρων ἐκπληροῦμεν καθήκον καθιστῶντες γνωρίμων εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν φιλομούσους νεαρῶτάτην Ἑλληνίδα μουσικόν, ἀνατείλασαν ὡς ἀστέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀρίζοντος ἀπὸ τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας (*Conseratoire*) τῶν Βρυξελλῶν.

Ἡ δεσποινὴς Σοφία Ἀντωνοπούλου, κόρη σοφοῦ καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ἐπίσης λογίας μητρὸς, ἑλληνοπρεπῶς ἐκπαιδευθεῖσα, ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ὀδεδεῖον τὴν Μουσικὴν, ἐπιδοθεῖσα εἰς τὸ Βιολίον, καὶ κατὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν ἀξιωθεῖσα δύο

πρῶτων βραβείων. Τότε παρωρμήθη εἰς περαιτέρω σπουδὰς ὑπὸ τὴν γενναϊόδωρον ἐνθάρρυνσιν τοῦ ἐν Τεργέστη φιλομούσου ὁμογενοῦς βαρῶνου κ. Ἰωάννου Οἰκονόμου καὶ ἐξέλεξε πρὸς τοῦτο τὸ ἐν Βρυξέλλαις Βασιλικὸν Κονσερβаторιον.

Μετὰ τετραετὴ εὐδόκιμον σπουδὴν, ἐφελκύσισα τὸν συμπαθὴ θαυμασμὸν τῶν διαπρεπῶν Καθηγητῶν, ἔτυχε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τοῦ πρῶτου βραβείου μετὰ διακρίσεως, ὅπερ σπάνιον.

Ἐκτοτε, προσκληθεῖσα, ἐξετέλεσε δυσκολώτατα τεμάχια τῆς τε κλασσικῆς καὶ τῆς ρομαντικῆς σχολῆς ἐν ἐπισήμοις συναυλίαις μεγάλων κέντρων τοῦ Βελγίου.

Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πάντοτε πλήρης καὶ θριαμβευτικὴ, ὥστε ὁ Βελγικὸς Τύπος ὁμοφώνως ἔγραψεν εὐμενειατά: κρίσεις καὶ ἄλλοτε μὲν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν συνοδείᾳ ὀρχήστρας δοθείσης συναυλίας ἐν τῷ εἰδικῷ Θεάτρῳ *Kursale* τῆς πόλεως *Sra*.

Οὕτως, ἡ ἐφημερὶς «*L'evenir*» ἀναφέρουσα τοὺς μεγάλους καλλιτέχνας καὶ ἀοιδούς, οἵτινες ἐλάμπρυνον τὴν θεατρικὴν περίοδον ἐν *Sra*, ἐπιφέρει τὰ ἐξῆς: «Μεταξὺ τῶν δεξιότητων ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν νεαρῶτάτην βιολίστριαν, τὴν δεσποινίδα Ἀντωνοπούλου, ἧς ὁ ἐξαιρετικὸς ἦχος καὶ ὁ μέγας μηχανισμὸς ὑπόσχονται αὐτῇ ἄριστον καλλιτεχνικὸν μέλλον». Ἐτέρα δὲ ἐφημερὶς «*La Saison*» γράφει πρὸς τοὺς ἄλλους «Ἡ Ἑλληνὶς καλλιτέχνης παρουσίασε μεγίστην ἰδιοφυίαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δυσκολωτάτου *concerto en sol mineur* τοῦ *Max Bruch* τῆς συνοδείᾳ ὀρχήστρας Ἐκ τῶν πρῶτων φθόγγων παρετηρήθη ἡ βεβαίητης καὶ τὸ πάθος. Εἰς τὸ θαυμάσιον *adagio* ἐπέδειξε βαθὺν αἴσθημα, ἐρμηνεύουσα τοῦτο μετ' ἀκριβοῦς κατανοήσεως, εἶτα μεταβαλοῦσα τρίπον δι' ἐνὸς τόξου ἐλαφροῦ καὶ σταθεροῦ, διεξήγαγε τὸ ἐκλαμπρὸν τέλος (*final*), οὕτινος τὰς ἀπείρους δυσκολίας ὑπερέβη μετὰ πλήρους ἀνείσεως καὶ μηχανισμοῦ σταθεροῦ».

Ἐτέρα ἐφημερὶς «*Le Memorial*» μετὰ πλήρη περιγραφὴν τῆς σχετικῆς συναυλίας ἐπιφέρει «Ἡ νεαρὰ καλλιτέχνης κατέθελε τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ βαθέος μουσικοῦ αἰσθήματος, θαυμασίον μηχανισμὸν καὶ ζωηρὰς ἐκτελέσεως. Οὕτω κατήγαγε λαμπρὴν καὶ δικαίαν ἐπιτυχίαν».

Ἴδὸν ἡ δύναμις τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, ἐκδηλουμένη κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως καὶ αἰσθητικῆς καὶ προκαλοῦσα τῶν ξένων τὸν θαυμασμὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐξεδηλώθη τοιοῦτος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐξετάσεων, ἄς λίαν εὐδοκίμως ὑπέστη ἐνώπιον τῆς σχολῆς τῶν κοινωνικῶν καὶ οικονομικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Βρυξελλῶν ἑτέρα Ἑλληνὶς καὶ ἀδελφὴ τῆς καλλιτέχνης, ἡ δεσποινὴς Ἐλένη Ἀντωνοπούλου, ὅποτε ὁ ἐπιτιμὸς καθηγητῆς καὶ ἐπιφανῆς φιλέλληνα κύριος *Ereeta* ἀνεφώνησεν «Ζήτω ἡ Μεγάλῃ Ἑλλάς!»

A. A.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΤΕΧΝΗ * *

* ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ *

Η μάλα τον Τολέδο έφτασε την τέλην εκανοντα.

Επί το Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Το Παρισίον τον Βεγγλον, ανωγειον τον την

Εγγυθου Μοριας εκληθη η αντιπροσωπευθη και η

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Επί τω Μποσετο το όκοτον φέρε το όνομα τοῦ

Παντοχρόνου έφωτο διαζέεις από διαφόρους τεχνο-

λόγησες δέξιος εις τας αλλοθεν το μετῶνον της

οὐτα του όγουνος της ανεξαρτησίας της Εγγύθου.

Αναθωρο ο Αγγλος λογθουος ος Ουαρετ Εξοκ-

Οι μαθηται του αλγοριθμου κοινου Στ. Μαγεζωνη

Αι Αγγλικακι εφημεριδες εθνοσωτατος γυθουον τετι

Ου Παρισίονος διαμεινον και ηδη παρμαθιμων εις Α-

Επι το «Πολυθεμα» εδοθη εις οσιν 45 παρμαθι-

Η εκ του ορθουου ερετικου εινα ορμηνη-

τιη, καθ' οσον παρτα τα παρμαθια εκτατα εζουον δια-

την διαμεινον θα αναβληθ ο τιμηται ορμηνη κ. αποσιν.

Επί το τιμηται απο το θα παρμαθια παρ ο, τι αποσιν την το-

ορμηνη, το θεαρον, την ποσιν και τας εκανονικας

εργασιασ οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

εκατον οινεως παρ την ανωταιν εκανονικων τον θα

* ΤΟ ΦΩΝΗΤΙΚΟΝ ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ *
Γ. Κοντογιάννης.—Γ. Σκλάβος.—Θ. Μιχαλόπουλος.—Κ. Παπαδημητρίου.

Τέσσαρες τελειόφοιτοι τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, οἱ ὅποιοι ὅμως ἔχουν μονοικὰ ἐφόδια ἱκανὰ νὰ τρεῖς ἀναδείξουν καλλιτέχναι, οἱ κ. Κ. Παπαδημητρίου Γ. Σκλάβος ἀξέφωνοι, Θ. Κοντογιάννης καὶ Θ. Μιχαλόπουλος βαθύφωνοι ἀπέτελεσαν τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι φωνητικὸν Κουαρτέτο καὶ ἐνεφανίσθησαν μὲ ἐν πρόγραμμα πλουσιώτατον. Ὁ Ψαλμὸς 23 τοῦ Σοῦμπερι καὶ ἡ Μελαγγολία τοῦ ἴδιου ἐνῆλθαν τεχνικῶς, ὡς καὶ τρία τραγῳδία τοῦ Σοῦμαν καὶ τὰ «Νεγρά καθάβια» τοῦ Γκροτσενίνου. Καὶ τὰ τρία Ἑλληνικὰ ἄσματα τοῦ Ροῦβι καὶ τὸ Ἀναράγκα ἀφῆκαν τὰς καλλιτέρας ἐντεπώσεις. Ἰδιαίτερος δὲον νὰ ἐξαρθῇ ἡ φωνὴ τοῦ κ. Παπαδημητρίου. Γλινκία, ἡχηρά, μεταλλικὴ, εἶδε τὸν τόνον καὶ τὴν ζῶην εἰς ὀλόκληρον τὸ κουαρτέτο. Ἐπίσης πολὺ καλὴ ἢ φωνὴ τοῦ κ. Μιχαλοπούλου. Ἀπὸ τοῦς συμπαθεῖς καλλιτέχναι περιμένομεν καλλιτεχνικὰς ἀπολαύσεις, ἀνταξίας τῶν εὐγενῶν προσπαθειῶν των.

Διελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ θίασος τῆς κυρίας Νιτροῦς ἔδωσε ἐκεῖ ἄλλων, τὴν «Γυμνὴν γυναῖκα», τὸ «Μυστικόν», καὶ τὴν «Πεταλούδιτσαν» τοῦ Μπαταῖ. Ἡ ἐντύπωσις δὲν ἐπῆρξεν ἐνθουσιώδης.
— Ἀγγέλλεται ἡ εἰς Ἀθήνας ἄφιξις τοῦ Ἀρχῆου, τοῦ συνθέτου τῶν εὐθύμων καὶ δημοφιλῶν κωμειδελίων.
— Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ στρατιωτικὸς ζωγράφος κ. Σκῶτ κομίζων τινὰς τῶν πολεμικῶν του πινάκων ἐν οἷς καὶ τὴν μεγάλην εἰκονογραφίαν τοῦ Βασιλέως. Θὰ τοῖς ἐκθέσῃ εἰς τὸ Ζάπτεον.

Ὁ Μωρίς Φαρκοῦ—Σμυρναῖος ὁμιλῶν ἀριστα τὴν Ἑλληνικὴν,—ὄσις περιῆλθε τὰ μεγάλα κέντρα συνδύαζον τὴν ἀπαγγελίαν μὲ τὸ ἄσμα, κατέκτησε τὰς ἀθηναϊκὰς αἰθούσας καὶ τὸ θεατρικὸν κοινόν. Τραγουδεῖ πολὺ εὐμωρφα, χαριτωμένα. Φωνὴν δὲν ἔχει ἐξαιρετικὴν, ἀλλ' ὁ ἀμειπτος χρωματισμὸς τὸν καθιστᾷ τεχνίτην. Τραγουδεῖ εἰς τὸ «Γκακιὲ» τοῦ Λορδῶν, τὰ τραγῳδία του δὲ δὲν εἶνε σάτυροι Μονμάρτης, ἀλλὰ κυρίως παθητικὰ ἐκδηλώσεις λυρικοῦ αἰσθήματος. Δὲν ἐπέληφθη καὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ τραγῳδία τοῦ φίλου του καὶ συνεργάτου κ. Ν. Λαμπε-

λέτ. Ἡ ἀπαγγελία τελεία ἐιδικός οὐναδός του, ὁ Μαυρόνι ἀπαράμιλλος εἰς τὴν ἁρμονικὴν παρακολούθησον τοῦ ἴσματος.

Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Διονυσὶς Δεκλιέρ, ὅστις ἐσχάτως ἀνεκροτήθη ἐπιτιμὸς διδάκτωρ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου.
— Εἰς Βιέννην πρὸς ἀνέγειρον ἀνδριάντος εἰς τὸν Στράου, τὸν βασιλέα τοῦ βῆλς, παρεσκευάσθη κινηματογραφικὴ ταινία, εἰκονίζουσα τὰς κρισιότερας φάσεις τῆς ζωῆς του.

Πορτίσαν αἱ προετοιμασίαι τῆς θερινῆς Ἀθηναϊκῆς θεατρικῆς περιόδου. Ὁ θίασος τῆς δ. Κοτοπούλη ἐπαρῆλθεν ἐξ Αἰτίας. Θὰ παίξῃ καὶ ἐφέτος τὰ «Παναθηναῖα». Αἱ παραστάσεις θ' ἀρχίσουν τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα.

Ὁ θίασος τῆς κ. Κυβέλης ἀρχίζει τὸ πρῶτον Σάββατον τῆς Δευκατησίμου.
Ὁ θίασος τοῦ κ. Πλέσσα ἐλθὼν ἐξ Ἀλεξανδρείας δώσῃ παραστάσεις εἰς τὸ θέατρον Συντάγματος, παίζων νέαν Ἐπιθεώρησον, τοῦ κ. Κυριακοῦ.
Ὁ θίασος Φέρος—Νίκου, ἀρχίθει ἐκ Σμύρνης θὰ παίξῃ εἰς τὸ «Πανελλήνιον» τὸ «Πανόραμα» τοῦ κ. Μωραϊτίνου.
Εἰς τὴν Ἀλάμπραν θὰ παίξῃ ὁ θίασος τῆς κ. Φωφῶς Γεωργιάδου, εἰς τῆς Νεαπόλεως, ὁ θίασος τοῦ «Πολυθέαματος» τὴν ἐπιθεώρησον «Ὁ χορὸς τοῦ 1914» Εἰς τὸ Ἀθήναον ὁ θίασος τῆς κ. Ροζάν καὶ Γαβριηλίδου.

Ἡ δ. Κολυβά θὰ παίξῃ μέχρι Ἰουλίου εἰς Κ)ποιὸν καὶ κατόπιν ἐρχομένη εἰς Ἀθήνας θὰ παίξῃ εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Ἐν Νέω Φαλήρῳ ὁ νέος θίασος τοῦ κ. Κονταράτου θὰ παίξῃ τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Σαμάρα «Πόλεμος ἐν Πόλεμῳ» μὲ πρωταγωνιστρίαν τὴν Ἐνκὲλ καὶ τὴν Ρεβέκκην, ὡς καὶ τὴν «Ἀσπρὴν Τρίχα» κωμειδύλλιον τοῦ κ. Λαυράγκα μὲ κείμενον γραφέν ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἀντίνου καὶ Λάσκαρη.

Ἡ ὀπερέττα Παπαϊωάννου ἦτις εὐρίσκειται ἤδη εἰς Θεσσαλονίκην, θὰ παίξῃ τὸ θέρος εἰς Χανία.
Ὁ κ. Λεπενιώτης θὰ καταρτίσῃ ἴδιον θίασον.

Ἐπαρῆλθον, ὅχι μὲ ὄρεξιν, αἱ διαλέξεις τῆς ὁμοτύμου Ἑταιρίας.

Ὁ κ. Τ. Ἀμπελᾶς ἀφηγήθη περὶ τῆς εὐθείσεως τοῦ πρῶτου πολεμικοῦ λαύρου, ἦτοι μιᾶς Τουρκικῆς σημαίας ἐν μεθοριακῷ σταθμῷ, ἣν ἠτύχησε νὰ κομίσῃ εἰς Ἀθήρσαν ἅμα τῇ εἰσβολῇ τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος. Ὁ κ. Ποῒμις ἀπήγγειλε κατοπιν ποιήματα ὑπο.

Ὁ κ. Ἀρ. Προβελέγγιος, μετὰ οὐντομον πρόλογον περὶ τῆς ἀδιαφορίας πρὸς τοὺς ποιητὰς κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, ἀπήγγειλεν ποιήματα τῶν παλαιᾶ, ὁ δὲ κ. Πολ. Δημητριάδης ἐμίμητος ἐντεπώσεις τοῦ Μιητροῦ μὲ Ρομηλιώτικην προφορὰν.

Ὁ κ. Μ. Λιδωρίδης ἀρέψασε περὶ τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος ὡς θεατροφίλου. Ἀφηγήθη τὰς σχέσεις του μὲ τὰς ἠθοποιούς καὶ τὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἔσχεν ἐν γένει εἰς τὸ Γαλλικὸν θέατρον.

Ὁ διάσημος Πολωνὸς κλειδοκρυβαλιστῆς καὶ συνθέτης Λεοπόλδος Godowski, καθηγητῆς τῆς Meister—Schule τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀψείου τῆς Βιέννης ἔδωσε διελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν τρεῖς συναλίαι. Ἐθανμάσθη ὁ μηχανισμὸς τοῦ παιζίματος, ἡ ὑπέρροχος τέχνη καὶ ἐνχέρεια. Ἐντύπωσον ἔκαμαν ἰδιαίτερον ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἔργων παλαιῶν διδασκάλων (1684—1764) αἱ συμφωνικαὶ μεταμορφώσεις ἐπὶ θεμάτων τῆς «Ζωῆς τοῦ καλλιτέχνου» τοῦ Στράου, καὶ αἱ διὰ μόνης τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐκτελεσθεῖσαι τέσσαρες οἰονοαὶ τοῦ Σοπὲν κατὰ διαδοχὴν τοῦ ἐκτελεστοῦ.

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Γεώργιος Λαμπάκης τῆος ὑφηγητῆς τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, διευθυντῆς τοῦ χριστ. ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, συγγραφεὺς τῶν Ἐπιτῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀποκαλύψεως, καὶ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλείσεως—Μητροῦ. Ἦτο μέλος πολλῶν Ἀκαδημιῶν, εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλεται ἡ διάσωσις πλείστον χειμηλίων τῆς Βυζαντιτικῆς καὶ τῆς μετέπειτα τέχνης.

Ὁ κ. Προδουποπούλος ἐπεσκέρθη τὰ ἐν τῷ Ζαπτεῖο καλλιτεχνικὰ ἔργαστήρια τῶν κ.κ. Χατζῆ, Θωμοπούλου καὶ Συνέρα.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ ἔσχη ἠγόρασεν ἀντὶ 6 χιλιάδων χρ. πολεμικῶν πινάκων τοῦ Γάλλου ζωγράφου κ. Σκῶτ, παριστώντα διέλευσον Ἑλλ. πλοιοπόλου εἰς τὰ στενὰ τῆς Κρόνας.

Ἠγγέλθη ἐκ Τολέδου ὅτι ἐκλάπησαν ἐκ τῆς ἐκεῖ Μητροπόλεως τρεῖς πίνακες τοῦ Θεοτοκοπούλου μεγάλης ἀξίας.

Εἰς τὴν πρῶτην ἐμφάνισίν τῆς ἡ δεσποινὴς Θάλλη Παναῖ, ἀριστοῦχος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάρχου ἔδειξε πολλὰ χαρίσματα. Αἱ συνθέσεις ἦσαν δύσκολοι, ὡς ἡ Μπαλλάντα εἰς οὐλ ἔλασον τοῦ Σοπὲν, τὸ Σκέριον τοῦ Μπαῖς καὶ ἡ ἔκτη τραγῳδία τοῦ Αἰσῶ. Τὰ ἔπαιξε μὲ πολλὴν προσπάθειαν ὅπως τὰ ἀποδώσῃ ἐναργέστερον. Παρὰ τὴν ἀτόπως δυσμενῆ κρίσιν κάποιου Ὀξενβῶ ἡ δεσποινὴς Παναῖ εἶνε ἀπὸ τὰς πολὺ καλὰς κλειδοκρυβαλιστρίαι.

* ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ ΓΚΟΝΤΟΦΣΚΗ *
Ὁ διάσημος κλειδοκρυβαλιστῆς

Ἡ ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδομένη ἡμερησίως «**Διόδοσ**» ἐξέδωκεν εἰκονογραφημένον Ἑμπερολόγιον ἐκ σελ. 312 μὲ ἐκλεκτῶν συντεταγμένων. Οἱ ἔμμοι πρὸς τοὺς μεγάλωντας τῆν Ἑλλάδα ὑπὸ τοῦ κ. Νέη καὶ ἐν δράμα αὐτοῦ, ἱστορικὴ μελέτη τοῦ κ. Καραπαναγιώτου περὶ Χριστιανισμοῦ καὶ Ἰσλαμισμοῦ, καλλιτεχνικὸν ἄρθρον περὶ Ἀσπίου ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Καραβλά, καὶ ἄλλα ἔργα τῶν κ. κ. Α. Σημηριώτη, Γ. Σισατήρη, Δ. Καλογεροπούλου, Γεῶ Στροποῦλου, Α. Καραβίτου, Ν. Λιβανῆ κλπ.

Ὁδηγὸν χρησιμώτατον περὶ τῆς διὰ ψηφοδεύσεων ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἄρχων ἐξέδωκεν ὁ κ. Ἰω. Μαρκόπου ἀκόλουθος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου. Περιλαμβάνει τὰς διατάξεις τοῦ ἐπ' ἀρ. 4057 νόμου, μετὰ τῶν σχετικῶν νόμων, Β. Διαταγμάτων καὶ 40 ὑποδειγμάτων.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ἐκδίδεται προσεχῶς ὁ «**Ὀδηγὸς τῆς Ἑλλάδος**» τοῦ κ. Ν. Ὑγγέλη διὰ τὸ 1914, ὅστις θὰ περιλάβῃ ὅλην τὴν πολιτικὴν, δικητικὴν, οικονομολογικὴν κ.λπ. κίνησιν τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος. Θὰ σέκεται ἐκ 2,000 σελίδων.

Πολεμικὴ Βιβλιοθήκη Φέξη. Σειρὰ ἔργων, γραμμένη ἀπὸ λογίους πολέμησαντας, ἀπὸ ἀξιωματικῶν, ἀπὸ αὐτάπεικας δημοσιογράφων, ἱστοροδοῦσα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς μὲ ζωντανὰς λεπτομερείας τὰς μάχας, τὰ συμβάντα καὶ τὰ ἐπεισόδια ὄντων τῶν Βαλκανικῶν πολέμων 1912—1913. — Μιλτ. Λιδωρίκη, Πολεμικαὶ ἐπιπέδσεις εὐζώνων. — Ἀγγ. Τανάγρα, Ἡ κατάληξις τῆς Χίου καὶ τῆς Μυτιλήνης. — Ζερβοῦ, Ἱστορία τοῦ Σερβοτουρκικοῦ Πολέμου. — Λουκίας Ζυδέ, Ὅταν ἦμουν στὸν πόλεμον — Π. Γιαννοπούλου, Οἱ Βουλγαροὶ εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν. — Γ. Τσικοπούλου, Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος. — Π. Νιοβάνια, Οἱ τραυματῆαι κατὰ τὸν πόλεμον. — Δ. Χατζοπούλου, Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Καστελλορίζου. — Ροδοκιανῆ, Κωνσταντῖνος ΙΒ' ὁ Βυλγαροκτόνος. — Κοκκίνου, Γρίμπσφορν, Μπιζάνι, Ἰωάννινα. — Βισιλῆ Ἡ μάχη τοῦ Σαρανταπόρου κ.λπ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ὁ «**Βιομηχανος**» Ὑπὸ τοῦ ἑκτετον διηγηθῶρον—βιομηχανοῦ κ. Θ. Ἀποστολοπούλου ἤρξαστο ἐκδιδόμενον εἰς μέγα σχῆμα δημοσιογραφικῶν ὄργανων τῶν Ἑλλήνων βιομηχανῶν, βιοτεχνῶν, ἐμπόρων καὶ ἐργατῶν. Σκοπὸς τοῦ φύλλου εἶναι νὰ ἐξυτηρηθῆσιν πρακτικῶς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλ. βιομηχανίας, ἅτινα καὶ πολλὰ εἶσι καὶ ἀπροσάτακτα. Ἐν τῷ «**Βιομηχανῶ**» θὰ εὐρίσκῃ καὶ ὁ καταστηματοῦχος ὅσον καὶ ὁ ἐργάτης ἕλην ἐνδιαφέρονσαν αὐτοῦς, μετ' ἐπιμελείας καὶ γνώσεως τῶν ζητημάτων συντεταγμένην. Ἐν τῷ «**Βιομηχανῶ**» ἀνεργάσαμεν εὐγλωττον ἄρθρον περὶ ἐκμαθήσεως ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῆς στοιχειοθεσίας καὶ πάσης ἐν γένει ἐργασίας τεχνολογικῆς. Ἐκθύμως ἐπιπροσέθημεν εἰς τὴν προτιβοσίαν τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου, ὅστις προσέλαβε ἤδη ἐργασίας καὶ ἐμελέτης συγγρόνως περὶ ὁδοτικῆς τεχνολογικῆς σχολῆς, ἐξ ἧς θὰ ἐξέρχονται τελείως κατηχησμένοι οἱ καὶ αἱ τεχνολογοὶ. Γραφεῖα ὁδοῦ Ἐδουλίδου 6.

Ἡ γαλλόφωνος συνάδειος «**Les Nouvelles de Grèce**» ἐξέδωκεν κατὰ τὸ Πάσχα παληνικῶν τεύχος μετὰ γόστον τῆς Νέας Ἑλλάδος καὶ στατιστικῶν παρατηρήσεων.

«**Ἐρευνα**». Ὅγκωδὸς ἐξεδόθη ὁ τόμος τοῦ 1913 τοῦ ἀρίστου καὶ κοινωφελεστάτου περιοδικοῦ τοῦ προτάσεως τῶν παρ' ἡμῖν σοσιαλιστῶν κ. Πλάτωνος Ἀρακούλη μὲ ἕλην ἐνδιαφέρονσαν. Ἐπίσης ἐξεδόθησαν τὰ τεύχη τῆς α' τριμηναίας τοῦ 1914.

«**Κρητικὸν Ἡρῶν**». Ἐξεδόθη καὶ Β' τεύχος, εἰκονογραφημένον, περιλαμβάνον ἕλην σχετικῶν πρὸς τὴν δράσιν τῶν Κρητῶν κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους.

«**Χριστιανικὴ Κρήτη**». Ἐτος Β' τεύχος Α'. Ἐκδίδεται κατὰ τετραμηναίαν, ἐπιμελεία τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Δ. Π. Ἀγαπῶντες τὴν κοσμοπλήμμυσιν κατὰ τὴν εἰς τὸ Παρίσι μεταφορῶν τῆς Γ' οὐδίας; Ἐξῶθεν τοῦ Μουσείου τοῦ «**Λοῦβρου**» διεδοματισθῆσαν πολυπληθῆ ἐπεισόδια ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ, 100,000 ἀθηναῖοι περιέτριον νὰ θανατώσων τὸ ἀριστοτέργημα εἶχον συγκεντρωθῆ, ἡ ἀστυνομία δὲ μετὰ βίας κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν.

Φιλαναγνώστη.— Πολλὴ ἀναγνώσκονται τὰ ἔργα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀργῶν ντὲ Ρενιὲ διὰ τὸ προσιτόντων τῶν ὕδων, τὸν διήγητρον τοῦ ὕφους καὶ τὴν βαθύτητα τῆς ψυχολογίας.

Προδόκωφ.— Ἡ Πιγδος εἶνε αἱ Ἄλπεις τῆς Ἑλλάδος.— Ὁ Ἡπειρωτικὸς ὄμιλος, κατὰ τινας, λέγεται «**Γραμματῆς**» καὶ οὐ Γράμμαται καὶ τοῦτο διότι οἱ πάντες ἔγραφον τὰ ὀνόματά των.— Εἶνε συνήθεια τῶν Ἡπειρωτῶν, διὰν ἐλευθεροῦνται πόλις τις τῆς πατρίδος των ἢ συμβαίησιν πολεμικὸν γεγονός, νὰ πηγαῖνον εἰς τοὺς τόφους τῶν πατριωτῶν των, νὰ ἐκκινῶσιν ἐπ' αὐτῶν τὰ περίστορα των, ὅπως ἐγερθῶν καὶ μετίζων τῆς ζωῆς ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει. Ἐγινεν αὐτὸ κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον πανταχοῦ σχεδὸν τῆς Ἡπείρου καὶ ἐν αὐτῇ ἐπὶ τῇ Κων/πόλει, εἰς τὸ Ἑλλ. νεκροταφεῖον.

Φιλαρχαίφ.— Ἐνδιαφέρονσαν μελέτην περὶ τοῦ Λογοπαγγίλου, τοῦ Ἀντήματος καὶ τῆς Ἀλληγορίας παρ' Ὀμήρου, ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Ph. Champroul ἐν τῷ «**Mercur de France**» (Ἀριθ. 394).

Ἀναγνώστη.— 148 σελίδας, ἦν ἀγαπῶτε, εἶνε ἡ ἐφευρετικὴ Χριστογεννητικὴ ἐκδοσις τοῦ Βιενναίου «**Νέου Ἐλευθέρου Τύπου**». Ὀλοκληρὸν βιβλίον, δηλαδὴ ἀντιμὸνον 12 χεῖλερ. Καὶ τί δὲν ἡπάσχει μῦθα! Ἀσθηρὰ, διηγήσεις, ἐπιθεωρήσεις, κομωδία, ποιήματα, φιλοσοφικαὶ μελέται—ὅλιος ὄμιλος οὐκ ἄμα, αἱ ὅσαι καταλαμβάνον τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ χώρου.

CINEMACOLOR

„ΠΑΛΛΑΣ“

Ὅδος Σταδίου

Εἰδικὸν κτίριον μὲ τελείαν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν.—Ἐντονοὶ προβολαί.
Χρωματισταὶ ταινίαι.

MODERN-CINEMA

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΕΜΠΕΟΓΛΟΥ

Ἐπὸ ἔποψιν ταινιῶν ὁ τελειότερος τῶν κινηματογράφων τῆς πρωτευούσης.

ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

«**NORDISK**» τῆς Κοπεγχάγης, εἰς ὃν πρωταγωνιστεῖ ὁ διάσημος ΨΙΛΑΝΤΕΡ.

Ἐπίσης ἀποκλειστικὴ διὰ τὰς Ἀθήνας ἐκμετάλλευσις τῶν περιφήμων Ταινιῶν τῆς μεγάλης Δαυίδος καλλιτέχνηδος ASTA NIELSEN, τῆς ἐξόχου χορευτριάς RITA SACCHETO, τῆς ὠραίας BETTY NANSEN κτλ. κτλ.